

Emisja dźwięków o wysokim natężeniu z instalacji nagłaśniającej tj. z głośników umieszczonych na dzwonnicy kościelnej stała się podstawą postępowania prowadzonego na podstawie art. 115a ustawy - Prawo ochrony środowiska i późniejszego wyroku WSA.

W stanie faktycznym sprawy mieszkańcy złożyli do starosty wniosek w sprawie podjęcia działań zmierzających do pomiaru i określenia dopuszczalnego poziomu hałasu dla kościoła w związku z uporczywą i uciążliwą emisją dźwięków o nadmiernym natężeniu z dzwonnicy przykościelnej.

Zarówno starosta jak i organ II instancji uznali, że zachodzą podstawy do umorzenia przedmiotowego postępowania. Zauważono, że przedmiotowa sprawa dotyczy emisji dźwięków z dzwonnicy przykościelnej, a dźwięki bicia dzwonów (melodii lub pieśni) emitowane są z głośników zlokalizowanych w dzwonnicy przykościelnej, dlatego też nie ma podstaw do zastosowania regulacji art. 115a ustawy Prawo ochrony środowiska. Wydanie z art. 115a ustawy Prawo ochrony środowiska decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu mogłoby ewentualnie dotyczyć dźwięków, których źródłem jest ręczne lub mechaniczne wprawianie w ruch dzwonów kościelnych.

Wojewódzki Sąd Administracyjny przyjął natomiast, że decyzja ostateczna oraz poprzedzająca ją decyzja organu I instancji wydane zostały z naruszeniem prawa, co skutkowało ich uchynieniem. Jak wskazał WSA po pierwsze organ nie poczynił żadnych ustaleń w przedmiocie ustalenia czy emitowany dźwięk dzwonów kościelnych, pieśni i melodii religijnych pozostaje w związku przyczynowym i czasowym z odbywanymi uroczystościami religijnymi, w szczególności nie ustalił jak często dochodzi do ich emisji i jakiego rodzaju konkretnie są to emisje, i czy następują one w trakcie trwania nabożeństw, obrządków i uroczystości kościelnych (do czego odnosi się zwolnienie zawarte w ww. art. 156 ust. 2), czy poza nimi (do czego już nie znajduje zastosowanie zwolnienie z art. 156 ust. 2 u.p.o.ś). Po drugie samo korzystanie ze zwolnienia, o którym mowa w art. 156 ust. 2 u.p.o.ś. nie oznacza zdaniem Sądu, że żaden element emitowanego hałasu (dźwięku) nie podlega żadnym normom dopuszczalnego poziomu hałasu w rozumieniu Rozdziału V ustawy Prawo ochrony środowiska. Sąd wskazał także, iż ewentualna decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu wydana w takiej sytuacji nie narusza przepisów Konkordatu, zawartego między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską. Decyzja taka nie będzie dotyczyć wolności kultu religijnego, lecz wyłącznie dopuszczalnych poziomów hałasu wydawanego przez dzwony i instalacje kościelne zgodnie z art. 112- 115a u.p.o.ś.

W ocenie Sądu zupełnie nieuzasadnionym jest stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu decyzji organu II instancji, iż skoro "przedmiotowa sprawa dotyczy emisji dźwięków z dzwonnicy przykościelnej, a dźwięki bicia dzwonów (melodii lub pieśni) emitowane są z głośników zlokalizowanych w dzwonnicy przykościelnej, dlatego też nie ma podstaw do zastosowania regulacji art. 115a ustawy Prawo ochrony środowiska. Wydanie z art. 115a ustawy Prawo ochrony środowiska decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu mogłoby dotyczyć dźwięków, których źródłem jest ręczne lub mechaniczne wprawianie w ruch dzwonów kościelnych". W ocenie Sądu różnicowanie sytuacji w zależności od źródła dźwięku: ręczne/mechaniczne wprawianie w ruch dzwonów" lub "emisja dźwięku dzwonu z głośnika" nie znajduje prawnego ani logicznego uzasadnienia. Jednym z celów regulacji u.p.o.ś. jest ochrona środowiska przez hałasem, zatem rozróżnienie źródła hałasu ma tu wtórne znaczenie. Rozdzielanie tych sytuacji narusza również w ocenie WSA konstytucyjną zasadę równości wobec prawa. Inaczej bowiem (przy takich samych parametrach natężenia hałasu) należałoby traktować sytuacje i podmioty gdzie dźwięk jest mechaniczny a inaczej gdzie jest emitowany z instalacji, podczas gdy uciążliwość dla środowiska jednego i drugiego jest taka sama. Co więcej prowadzić by mogło do absurdu, w którym dźwięk emitowany z instalacji pomimo tego, że byłby wielokrotnie bardziej doniosły i uciążliwy dla środowiska niż dźwięk

Dzwonnica przykościelna a pomiar poziomu hałasu - wyrok WSA

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: piątek, 03, marzec 2023 13:30

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 1588

---

wytwarzany mechanicznie nie podlegałby ograniczeniom i nadzorowi administracyjnemu, a dźwięk (hałas) wytwarzany mechanicznie już tak. Takie rozumowanie jak podkreślił sąd kłóci się z zasadami logiki jak również założeniami ustawy Rozdziału V Prawo ochrony środowiska.

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl orzeczenie nieprawomocne